

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausijulkaisu

Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: **SANTERI NUORTEVA**

Avustajia: N. R. af Ursin, A. B. Mäkelä, Yrjö Sirola ym.

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Mitä merkitsee sota Amerikan työläisille?

Kirj. Chester M. Wright

Kysymyksiä Amerikan työläisten vastattavaksi.

Mitä sakkoo teidän on maksettava Europan sotakulujen peittämiseksi?

Kuinka monta biljoonaa dollaria kapitalistit tulevat kiristämään teiltä sanottuun tarkoitukseen?

Tulevatko sodalla näännytetty kansat saamaan ne biljoonat dollarit, jotka teidän niukoista ansioistanne tullaan ryöstämään, vai menevätkö ne amerikalai- ja europalaisten liikekeinottelijain täyttömättömiin kassaholveihin?

Miksi teidän täytyy suorittaa tuollaisia jättiläissummia sotamenoihin, silloinkin kun sotaa käydään tuhansien mailien päässä maasta, jossa asutte?

Miksi teidät pakotetaan maksamaan elintarpeista mielettömästi korotetut hinnat, silloin kun maan sato on suurempi kuin koskaan ennen?

Pitääkö teidän kärsimän sentähden, että Europan armeijat on ko-

mennettu murhaamaan toisiaan ja talleamaan kukoistavat viljavainiot sekä saattamaan ne verikentiksi?

Olisivatko Europan hallitukset huutaneet rauhaa, jos olisivat tulleet tietoisiksi siitä, että he eivät tule saamaan Yhdysvalloista ruokatarvaa?

Eikö Yhdysvalloilla ole mahti käsissään lopettaa Europan sodan, varsinkin nyt, kun talvi pian on tulossa?

Haluatteko te, jotka tunnette elämänkustannusten säännöllisen nousun, myöntää kapitalisteille tilaisuuden yhä edelleenkin koota biljooneja teidän ja Europan työläisten kurjuuden kustannuksella?

Mitä aijotte tehdä asiain korjaamiseksi?

Amerikan työläiset eivät voi, eivätkä saa nukkua silloin kun Europan on saatettu sotatilaan.

Silloin, kun Europan työläiset ovat sodassa, laukomassa tuhoisia kamunoita, käyvät Amerikan työ-

"Kristillinen rakkaus"

läiset sotaan kapitalismin liittoutuneita voimia vastaan.

On jo aika Amerikan työväen ruveta ajattelemaan tietä itsensä pelastamiseksi; aika viitottamaan tietä, jota kulkien emme kadottaisi kaikkia taloudellisia ja poliittisia saavutuksiamme, jotka ovat voitoina menneitten vuosien ankaroinsta taisteluistamme.

Sosialistiset kirjailijat ovat selostaneet mahdollisimman tarkoin kaikki ne syyt, jotka olivat Euroopan sodan aiheuttajina, huomioon ottaen ne laihat tiedot mitä siitä vielä tähän asti on voitu julki saada. He ovat osoittaneet ne taloudelliset syyt, jotka ovat pohjana tuolle joukkoteurastukselle ja samalla lausuneet siitä johtuvat seuraukset.

On kyllä totta, että valtameri eroittaa Amerikan työläiset Euroopan työläisistä ja Euroopan armeijoista. On totta, että olosuhteet siellä johtavat sodan lopulliseen ratkaisuun, ilman Yhdysvaltain aseellista sekaantumista.

Mutta on myöskin totta, että Amerikan työväki nyt jo kärsii katkeria seurauksia tuosta merentakaisen hallitusten alkamasta sodasta.

Meitä uhkaavat kasvava työttömyys ja nouseva elintarpeitten hinta.

Meitä uhkaa mahdollisuus, että Amerikankin työläiset joutuvat ase kädessä sotakentälle murhaamaan jonkun Euroopan maan alamaisiksi lukeutuvia työläisveljiään. Ja heidät voidaan kutsua hyvinkin lyhyen ajan sisällä, auttamaan Euroopan huokkatietaisia työläisiä, jotka voivat ryhtyä kapinaan sotilasmahtia ja yhteiskunnallista sotaa ylläpitävää kapitalismia vastaan.

Yhdysvallat on ainoa suurvalta, joka ei vielä suoranaisesti ole osaan ottamassa sotaan. Sotavastainen mielipide on vallalla Yhdysvallois-

sa tänäpäivänä. Amerikan sanomalehdet eivät vielä koskaan ole niin yksimielisesti ja voimakkaasti tuominneet sotaa kuin ne sen nyt tekevät. Mutta kuka mence takamaan, että tuuli ei voisi kääntyä sille syrjälle, joka pyyhkää amerikalaisetkin sotaliikkiin?

Joku odottamaton rikos "puolueettomuussääntöjä" vastaan, tahi se, että joku Amerikan kansalainen sattuu joutumaan sodan uhriksi, taikka, että hallitus tekee jonkun diplomaattisen keikauksen ja silloin voi täälläkin rauha olla lopussa.

Kaikille asemantuntijoille Amerikassa on selvänä, että Euroopan sosialisteilla ei ollut kyllin aikaa kootakseen riittävästi voimia tehoisaan toimintaan sotaa vastaan; heidät saarrettiin yllätyksellä. Joutua varustautumatta taisteluun on onnettomuuksista suurin. Meidän on ajoissa varustauduttava.

On muutamia jotka ajattelevat, että Euroopan sota on silloin lopussa, kun hallitusmahdit päättävät sen lopettaa. Mutta on paljon niitä, jotka ajattelevat, että tästä hallitusten keskinäisestä sodasta tulee syttymään mahtavin luokkasota, mitä on koskaan käyty taivaan kannen alla.

Kun se päivä tulee — jos se tulee — niin kansainvälisyys täytyy olla todella kansainvälistä.

Jos Euroopan työläiset vapautustelussa vaativat apua Amerikasta, on Amerikan työläisten velvollisuus olla valmiina auttamaan heitä, aivan samoin kuin me autamme työläisveljiämme paikallisissa työtaisteluissa kotimaassamme.

Kukapa ei muistaisi sitä kiihkeätä mielialaa, joka riehahti kautta järjestyneen työväen, silloin kun lausuttiin, että Ludlow'n lakkolaiset tarvitsevat samanlaisia aseita

kuin heitä vastaan taistelevat kapitalistitkin käyttävät.

Vuoden 1870 taistelusta oli tuloksena kommuuni. Mitä tulee vuoden 1914 taistelun jälkeen, sitä emme vielä tiedä, mutta jos me emme puolestamme ole valmiit auttamaan sitä mikä tuleva on, niin silloin totta tosiaankin me olemme hukassa.

Tämä ei tarkoita Amerikan puolueettomuuden rikkomista; tämä ei

myöskin olla kykyä toimimaan ja koneisto, jonka avulla voi toimia pikaisesti.

Jos koskaan Amerikan työväenluokalla on ollut hetkeä, jolloin sen taloudelliset ja poliittiset aseet ovat olleet tarpeen vaatimina esille vedettävät, niin se hetki on nyt käsissä.

Ne vaatimukset, joita Amerikan työväenluokalta mahdollisesti tullaan vaatimaan täytettäväksi, tule-

Hävällän kruununprinssin marluaja vangitaan Serajevossa

tarkoita mitään sellaista, jota sen ei saisi tarkoittaa. Mutta se tarkoittaa sitä, että Amerikan työläisten täytyy olla valmiit tekemään saman palveluksen Euroopan työläisille, kuin mitä Amerikan kapitalistit tekevät Euroopan kapitalisteille.

Emme tarvitse mitään muuta kuin toimintahalua, asemamme on riittävän hyvä siihen. Mutta lisätäkseen halua toimintaan, täytyy

vat olla jo edeltäpäin nähtävissä ja on varustauduttava siten, että tarpeen tullen koneistomme on heti käynnissä täydellä voimalla ja tarvittava apu saatavissa. Se on pikainen toiminta, jolla voitetaan. Halu yksinään ei ole riittävä. Se on ainoastaan peruste, jonka pohjalla me työskentelemme.

Se, mitä meidät voidaan käskää toimittamaan on: käyttämään taloudellisia tai poliittisia aseita. Ja

meidän Amerikan työläisten tulee olla täysin kykyiset käyttämään kumpiakin niistä.

Mahdollisuus, että Europan valankumoukselliset tulisivat kutsu- maan Amerikan työläisiä autta- maan heitä taistelussaan, voi olla, ja tulee olemaan väitteen alaisena sillä perusteella, että se muka on liian kaukainen unelma nyt vielä

teen ankara koura, joka jo on tart- tunut Amerikankin työläisten kurkkuun ja uhkaa kuristaa kuo- liaaksi.

Työttömyys ja ruoka- sekä mui- ten kulutustarpeitten korotetut hinnat ovat jo hyökyaaltona saapu- neet yli merien ja verivihollisen ta- voin takovat työläisiä, joka puo- lelle, joka ainoa tunti, lisäten hyök-

“Isänmaallista” innoitusta Berliinissä

huomioon otettavaksi. Mutta sitä se ei ole. Kaukainen se kyllä voi olla, mutta ei niin kaukainen, että olisi epäviisasta harkita sitä ja varustautua sen varalle.

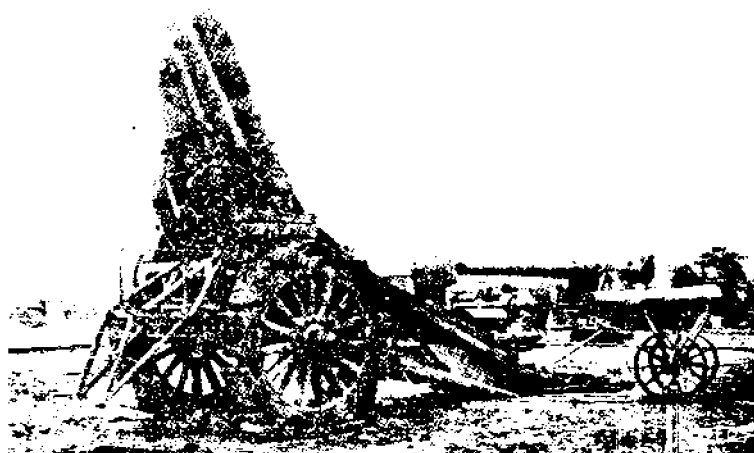
Mutta, jos niinkin, että tuo mah- dollisuus olisi liian kaukainen, niin sodan vaikutuksesta ilmenee meille toinen muoto, joka ei suinkaan ole liian kaukainen. Europan sota- tantereelta kuroittaa tuhon ja puut-

käysmahtiaan ja painoan yhä voi- makkaampien hyökkäystensä uh- kauksilla.

Näitten voimien suhteen emme voi enää tehdä mitään etuvalmis- tuksia. Ainoa mitä voimme, on jär- jestää rivit kuntoon ja heti, ennen- kuin se on liian myöhäistä, että me selviydymme voittajana. Meidän on lyötävä takaisin hyökännyt vi- hollisemme, taikka tulemme itse

Saksan sotajoukot Belgiassa.

Saksalaisten uusimmat murhalaitteet, joita ei vankinkaan linnotus voi kestää.

lyödyksi niin pahoin, että kadotamme vuosiksi kaiken taistelukykyimme.

Tarkastelkaamme hiukan näitä ennustuksia:

Amerikan kapitalistit tulevat koettamaan kaikkensa puristaakseen ulos Amerikan tuottajilta kaikki ruokatavarat, mitä he ovat tuottaneet. Amerikan kapitalistit tulevat yrittämään myydä meidän ruokavaramme Europan sotaherroille, että he voivat syöttää hävitysarmeijoitaan.

Samaan aikaan Amerikan kapi-

ta hyväkseen. Työläisten nälkiinnyttyä, alkavat he entistään kiihkeämmän sodan työväen unioita vastaan. He aavistavat, että työläiset nälkäkuoleman partaalla ovat voimattomia puolustamaan järjestöjään ja silloin he murtavat järjestöt. Tämän tehtyään jää palkka- ja työsuhteitten määrittelemineen kunkin työläisen yksityisasiaksi ja silloin he, kapitalistit, saavat suuret liikavoitot seuraavalla työkaudella.

Niille, jotka seuraavat teollisuusmailman päiväntapahtumia, ei ole

Serbialaisia rekryyttejä matkalla kutsuntapaikoille.

talistit korottavat kotimaiset hinnat siinä määrin kaikille välttämättömille kulutustarpeille, että paras-palkkaisinkin Amerikan työläinen joutuu kiristämään nälkävyötä.

Amerikan kapitalistit sulkevat myllyt, tehtaat ja kaivokset siksi aikaa kun he käyvät kauppaa kasaantuneen ylituotannon kanssa, ja pakoittavat miljoonia työhaluisia joutilaisuuteen ja siitä seuraavaan nälkäkuolemaan.

Amerikan kapitalistit yleisen työttömyyden ja nälän tullen tulevat käyttämään työläisten kurjuut-

mitään hämmästyttävää kuulla, että trustiutuneet teollisuuspatruunat suunnittelevat työpaikkain sulkemisia silloinkin, kun jo suuri määrä työläisiä on työttöminä ja maassa vallitsee mitä ankarin rahanpula.

Näitä ennustuksia tehdessään ei ole välttämättöntä erittäin tarkka historian tuntemus. Silminnähtävät ja kokemuseräiset seikat viittaavat meille kyllin selvästi trustiutuneitten teollisuuspatruunain pyyteet ja pyrkimykset.

Jos Amerikan kapitalistit saavat

johtaa kehityksen kulun toivomaansa uomaan, niin tulee niitten ensimmäisenä pyrkimyksenä olemaan ankara sota järjestynyttä työväkeä vastaan; samoin tulevat he tekemään kaikkensa Amerikan työväen järjestöjen tuhoamiseksi. Kapitalistit näkevät eduilleen vaarallisimpina laitoksina ilmenevän työväen taloudellisten ja poliittisten järjestöjen; sentähden tahtovat he saada ne tuhotuksi.

rikan rauhallisten työläisten maksettavaksi.

Melkein joka ainoa maanme ruoka-, liha- ja rohdoskauppias sekä kaikki muut tavarain välittäjät ovat istuneet päiviä kokouksissa, joissa he ovat suunnitelleet, kuinka työläisten työntulokset kokonaan voitaisiin riistää plutokraattien kassa-aittoihin.

Jos Amerikan työläisillä on joi-takin päivänvaatimuksia, jotka

Sotaa, niinkuin se on.

Ommettomuudeksi meillä ei vielä ole tilastoa sen työttömän armeijan suuruudesta, jonka kapitalistit ovat laittaneet kulkemaan Amerikan kylä ja kaupunkia pitkin yksistään Europan sodan kunniaksi; enemmän kuin siitäkään, kuinka paljon he ovat jo korottaneet elintarpeitten hintoja.

Mutta jokainen työläinen omassa ympäristössään näkee selvästi, että sotaverot on jo asetettu Ame-

vaativat eheää joukkotahtoa ja pikaista toimintaa, niin ne ovat seuraavat:

Ei unssiakaan saa viedä ruokavaroja Amerikasta Europan hävitysarmeijain syötäväksi.

Ei yhtään ainoata työläistä Amerikassa saa tehdä työttömäksi.

Ei ainoallekaan tuotelajille Amerikassa saa korottaa hintoja.

Taistelevan köyhälistön, ilman viivytystä, on lähetettävä kapitalistiluokalle seuraava julistus:

”Meitä, Amerikan työläisiä, ette voi käyttää tukemaan Europan sotaa ja meitä ette myöskään tule riistämään meidän elämänmahdollisuuksiamme. Tämä maa on kyllin rikas ja kyllin suuri tuottamaan riittävän toimeentulon jokaiselle asukkaalleen; vieläpä on saatavissa ylellisyyksiäkin. Niinkauan kun meillä on täällä työnhaluista ihmisiä, ovat ne myöskin oikeutetut työnsä kautta elättämään itsensä ja heillä täytyy olla mahdollisuus

to, että leivät on korotettu 10 senttiin.

Kapitalistien nylkeminen on jo niin syvälle ulottunut, että keskiluokkakin on jo kauhun valtaamana sen pistoksista, koskapa sanomalehdet alkavat tulkitsemaan sen tunteita. Yksinpä jo ulkokuluttanut Hearst'in lehdetkin nimittävät nykyistä elintarpeitten kohoamista ”epäisänmaalliseksi ja häpeälliseksi!”

Teuraskarjau.

siihen, ilman, että loiseläjät saavat nylkeä heitä.”

Jos Amerikan työväellä on koskaan toivottavissa aikaa ja hetkeä ratkaisevan ultimaattumin lähettämiseen riistäjäluokalle, niin se hetki on nyt jo tullut.

Meillä parhaillaan on suuri sadon korjuu. Ei koskaan vehnä-sato ole ollut niin runsas kuin tänävuonna. Siitä huolimatta vehnän hinta yhä vaan kohoaa. Ja useista kaupungeista on tullut tie-

luomioon otettava seikka on, että ruokatavarain hinnat kohosivat jo ennenkuin yhtään paunaa ruokavaroja oli lähetetty maasta ulos. Kapitalistit etuilyvät tavalla, joka ei vaikuttanut yhtään mitään tavaravarastoissa, — mutta sitä syvemmin vaikutti se kansan mielesä. He korottivat kansan elämänskustannukset, ilman että he olisivat kasvattajille maksaneet yhtään senttiä yli normaaliaikoina vallinneista hinnoista. Ryöstö ei kos-

kaan ole ollut sen julkeampaa ja enemmän tuomittavaa.

Amerikan teollisuuden lamaan-tumiseen on todellinen syy ilmen-nyt ainoastaan yhdelle ainoalle teollisuusalalle. Vaikuttimena siihen on ulkomaalaisten raaka-aineitten vaikea maahan tuonti. Mutta missään tapauksessa ei ulkomaalaisten tavarain tuonnin mahdollisuus ole vaikuttamassa Amerikan työläisten elintarpeitten hinnan kohoamiseen.

Ruokatavarain hinnat eivät mielestämme ole missään yhteydessä sen seikan kanssa, että tehtailijat eivät kykene tehtaaisiinsa saamaan ulkomaalaisia nahkoja. Eikä se-ikään saa olla minään vaikuttimena, jos kapitalistien tekemät "Rheinlaaksoviini"-tilaukset myöhäs-tyvät muutaman kuukauden.

Amerikan vehnä-, peruna-, kau-ra-, maissi-, ohra- ja ruissato on tällä vuodella niin runsas, että meillä on miljoonia bushelia enem-män viljaa kuin edellisenä vuon-na ja koskaan ennen. Siitä huo-limatta mainittujen tuotteiden sekä niistä saatujen valmisteitten hinta on kohonnut niin korkealle, että se saattaa kuluttajat tyrmistymään. Ja samaan aikaan kun kuluttajat kärsivät ylettömistä hinnoista, niin on myöskin hyvin tunnettu seikka, että viljain kasvattajat kärsivät ku-luttajain rinnalla, kuten tavallista. Säännöttömäin voittojen kiskuri-na on ikuiset laiskurit, jotka sadon saatua ilmoittavat olemassaolonsa, lähettämällä mittamiehensä kau-punkien porteille silloin kun maan-viljelijät tuovat kasvattamansa viljan teollisuusväestön syötä-väksi.

Asema on jo siksi vakava, että se on herättänyt meidän uneliaan keskiluokkammeakin. Ja samalla-kertaa, kun keskiluokalta puuttuu selvää käsitystä niihin taloudelli-

siin syihin jotka aseman niin va-kavaksi ovat saattaneet, sekä lää-kettä jolla se on lopullisesti pa-rannettavissa, he kumminkin tietä-vät, että heidät on puskettu vas-ten vahvaa seinää ja, että taistelu on ainoa elämän pelastus ja siitä on nyt kysymys.

Kongressissa on jo tehty neljä eri esitystä, joissa vaaditaan otta-maan selkoa, mikä on syynä elin-tarpeitten kohoamiseen, heti saa-tuamme maamme runsaimman sadon, sekä ollen tietoisina siitä, että ulkomaille ei vielä ainakaan ole viljaa lähetetty.

Pensylvanian edustajat Farr, Moore ja Kelly tekivät esityksen, että kauppasihteeri panee heti tut-kimuksen toimeen ja tutkimuksen tulokset esittää eduskunnalle. Par-lamentin jäsen Donohue, Pennsyl-vaniasta, esitti valittavaksi erikoisen toimikunnan parlamentin jäse-nistä, mainittua tutkimusta toi-meenpanemaan.

"Jotkut", sanoi Farr, "harjoitta-vat alhaista liikettä Europan sota-kauhun varjossa. He näännyttävät nälkään maamme varattoman vä-estön ja kiristävät itselleen hui-keita liikevoittoja."

Farr erikoisemmin vaati tutkin-toa toimeenpantavaksi jauhojen suhteen, lausuen kysymyksestä seu-raavaa: "Ainoastaan viimekuulla saimme me ostaa jauhoja 30c hal-venmalla tynnyrin, kuin edellisel-lä vuodella. Ja nyt viimeisen kah-den viikon ajalla on jauhojen hin-ta kohonnut \$1.50 tynnyrille ja en-nustetaan hintain olevan yhä ko-hoamaan päin. Hintain kohoami-seen ei ole mitään syytä. Huomi-oon ottaen maamme runsaan sadon, jauhojen hinnan tulisi olla vie-läkin halvemman, kuin mitä oli heinäkuulla. Ei myöskään ole mi-tään takeita siitä, että Amerikan jauhoja voitaisiin lähettää ulko-maille markkinoille. Tämän maan

tulec uhkua yltäkylläisyyttä muutamman viikon kuluttua.”

Donohue mainitsi esityksessään seuraavaa:

”Jos maamme tuotteiden hinnat kohoavat näinkin suopeain olosuhteitten vallitessa, jolloin maamme sato on verraton ja Europan sota estää viljan ulosviennin, silloin tosiaankin olemme harvoin ansassa, jotka kontroleeraavat maamme ruokavarat ja tehtävämme on hakea ylös tämän kalliin ajan pitäjät. Jos meidät nyt voidaan kiristää ja saattaa nälkäkuoleman partaalle, jolloin elintarpeitten hintain tulisi olla entistään alhaisemmat, niin mitä onkaan odotettavissa silloin jos maamme kohtaa katovuosi ja joudumme osan elintarpeistamme hankkimaan ulkomailta?”

”On kerrassaan häpeällistä tähän aikaan korottaa ruokatavarain hintoja. Sille teolle ei löydy mitään puolustusta.”

Georgia'n edusmies Howard teki esityksen, että hallituksen yleinen lainvalvoja velvoitetaan ottamaan selvää ruokatavarain hintain kohoamisesta.

Parhaillaan toimitetaan tutkimuksia kautta maan Yhdysvaltain hallituksen toimesta ja useat kaupunki-hallitukset ovat päättäneet panna toimeen myöskin paikallisia tutkimuksia.

Nyt jo voimassa olevain korotusten lisäksi ennustetaan yhä suurempia korotuksia tulevaksi. On sanottu, että jauhot tulevat kohoamaan kymmeneen dollariin tynnyri. Sokeri, joka kuudessa päivässä kohosi 3c paunalle, sanotaan piakkoin maksavan 15c pauna. Ja liha, on nyt jo korkeammassa hinnassa kuin mitä koskaan ennen on maksettu ja kohoaa yhä huimavasti sekä tuottaa liha-trustin osakkeille suuria liikevoittoja ja työläisille nälkäkuolemaa.

Ainoana syyppäänä tähän kurjaan tilanteeseen on yksistään kapitalistiluokan mahti, jolla se kontroleeraa koko maan ruokavaroja niin mielivaltaisesti kuin ikinä haluaa. Ei voida syyttää muita kun ahneutta, joka julkeasti on käynyt ryöstämään suojelusta vailla olevaa kansaa.

Asema on korjattavissa ainoastaan siten, että poistetaan syy.

Jo vuosia on sosialistipuolue osoittanut kansalle kapitalismin vaarat. Jo vuosia on sosialistipuolue taistellut kollektiivisen omistumuodon saavuttamiseksi ja vuosia vaatinut kansanvaltaista hallintoa yleisille hyödykkeille. Yleisten hyödykkeitten yksityisomistuksella tarkoitetaan yksilöittäin tai jonkun luokan hallintovaltaa niitten tavarain ja valmisteitten yli joita koko kansan, elääkseen, välttämättä tarvitsee käyttää. Tällainen yksityisomistus ei voi enään pitkälti jatkua.

Kapitalistiluokka — hallitsevaluokka — on nyt satulassa ja ajaa niin pitkälle kuin se pääsee. Ahneus on pimittänyt heiltä järjen. Ryöstö johtaa kapinaan — ja se voi syttyä piankin.

Paikkausohjelma ei ole enään riittävä. On välttämätöntä tehdä perinpohjainen muutos. Me voimme sanoa, ”tähän asti ja ei yhtään pitemmälle.” Mutta meidän täytyy myöskin sanoa, ”kuole nyt ja kuole ikuisesti.”

Europan hallitukset, itsensä suojelemiseksi sodan aikana, ovat ottaneet maansa ruokavarat kansallismaisuudeksi, kaikissa niissä maissa joissa sellainen toimenpide on näytännyt tarpeenvaativalta. Sodan alaisten maitten hallituksilla ei ole ollut aikaa epäröidä ryhtyessään ”isällisiksi.” Se oli uhkaava nälkä joka pakotti hallitukset toimintaan. Onko nälän tuhot vähemmän huomiota herättä-

vät rauhallisen kansan keskuudessa?

Nälkä ja työttömyys! Ei työtä eikä ruokaa! Korkeat elämäntaannukset ja alhaiset palkat. Helvetti ja kiuruus! Haluaako Amerikan työväki vajota kurjuuteen, kadottaa järjestönsä ja tuhota luokkavoimansa sentähden, että kourallinen rosvoavia loiseläjiä kirjoittaa paperilappuihin uusia numeroita?

Nyt on aika työläisten nousta itsepuolustukseen. Nyt on hetki tullut työläisten käydä ristiretkelle.

Kapitalismin edustajat löpöttelevät meille suurista uloslähetyksistä ja häiriytyneestä kaupankäynnistä. Yhdessä hengenvedossa selettävät he hintain kohoamisen syyksi sen, että tuotteille ei ole ulosvientä, mutta jos huomienna lähtisi suuret laivat, täyteen lastattuina Amerikan viljalla ja teollisuustuotteilla, kyntämään kohti ulkomaisia markkinoita, niin heti sanoisivat he kalliin ajan johtuvan edullisista ulkomaan markkinoista ja tavarain suuresta ulosviennistä.

He kertovat meille, että "meidän" täytyy valloittaa Etelä-Ame-

rikan kauppamarkkinat ylituotantomme kauppaa varten ja sentähden, että Amerikan työläiset saavat työtä. Mutta niinpian kun se on valloitettu, niin kohoaa elintarpeitten hinta kotimaassa jonkun pari kolme solmuväliä ja muutamia satoja tuhansia työläisiä laitetaan työttömäksi entisten lisäksi.

Tässä lausutut totuudet ovat totuuksia. Mielipiteet ovat mielipiteitä. Ja on sanottu, että jotkut mielipiteistä voivat muuttua. Mutta voiko olla muuttumisen mahdollisuutta siinä mielipiteessä, että Amerikan työväen on välttämätöntä varustautua poliittisissa ja taloudellisissa järjestöissään Euroopan sodan seurauksien ja nykyisen sietämättömän ja julman kotimaisen nylkemisen varalta?

Eikö ole välttämätöntä kutsua suuri kansallinen neuvottelukokous, jossa Amerikan työväki määrittelee ohjelman toiminnalleen, jolla se tulee turvaamaan itsensä ja lopullisesti vapauttamaan työväenluokan raa'an kapitalismin ikeen alaisuudesta? Eikö ole järkevää varustautua mahdollisten tapahtumain varalta?

